

המעלין ניחוח נעים, וצדיו אינו חסר כשיר, במדבר י"ג א

בלומנאו לואי (ז"ל) ואסתר
בנימיני אליהו (ז"ל) וברכה
חכים עזרא (ז"ל)
חסון נעמי
לבבי בן עמי
מילנר מקס (ז"ל)
מרקוביץ שושנה (ז"ל)
פרופ' פלכס עקיבא
ד"ר רוכלי אברהם
ריינגבירץ אביבה
שמואלי אדוארד (ז"ל)
שמוסקוביץ חגית
הרב בצלאלי שלום
גל-עד גאולה (ז"ל)

ד"ר וינוגרד אליהו
נבות חוה
אלאור צבי
בסון עובדיה
ברעמי איתן
גפני יהודה
לוי סטלה (ז"ל)
לוין דב (ז"ל)
עינב לאה
אולמן מיכה
אורן ראובן
רייצ'ין יהושע (סיקה) ז"ל
שטיל דייזי
תומר יוסף

יקירי רמת השרון בשנים 1990-1999

בלומנאו לואי ז"ל ואסתר

יקירי רמת השרון
לשנת 1992

ילידי 1919. לואי יליד ריגה שבלטביה, אסתר ממשפחה יוצאת חלב שבסוריה. הגיעו לרמת השרון בשנת 1953 עם שני ילדיהם וכאן נולדה הבת השלישית. בנו את ביתם ברחוב טרומפלדור, שהיה מהבתים הראשונים של נווה מגן. סביב הבית היו עדיין שדות של פרחי בר. אסתר ולואי הקימו משק עזר, שכלל תרנגולות, ברבורים ועצי פרי. הם ייצרו ריבות ולפתנים תוצרת בית וגידלו תות שדה לפרנסתם. בהמשך השנים פתחו חנות לצורכי גן, עצים, שתילים וצמחי נוי. ביתם הפך למרכז חברתי ששימש מוסד עזרה לכל דורש. הם עשו זאת בהמשך לפעילותם ההתנדבותית בארגונים איל"ן, אקי"ם, בתי ספר, המשמר האזרחי ו"בני ברית". סייעו גם בקליטת עולים חדשים. בשנת 1994 חזרו לירושלים ועברו לגור בדיור מוגן.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה להם בשנת 1992, נאמר: **"על שידעתם להפוך פרנסתכם ל"מוסד" מיוחד עם לב חם ואוזן קשבת לכל באיו, על פעילותכם הציבורית, משך שנים ארוכות, בלשכת בני ברית רמת השרון ונכונותכם לבוא לעזרת כל אדם. תבואו על הברכה".**

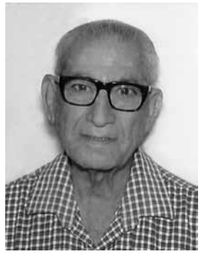

בנימיני אליהו ז"ל וברכה

יקירי רמת השרון
לשנת 1992

ברכה נולדה בפולין בשנת 1919. לאחר מות האב עלתה ארצה בשנת 1935 עם אמה ואחותה והתיישבו בחדרה. שם הצטרפה לקבוצה של השומר הצעיר ועבדה כעוטפת בקבוצת אריזה. כשנה לאחר מכן עברה לרמת השרון, בעקבות אחותה הבכירה והצטרפה לקבוצת אריזה מקומית. בשנת 1939 נישאה לאליהו בנימיני שהיה ראש קבוצת האריזה. עד להולדתן של שלוש הבנות, המשיכה בעבודה חקלאית, אחר כך התמסרה לעבודה במשק ביתה והתגייסה לעבודה התנדבותית. הייתה פעילה במגן דוד אדום ובוועד למען החייל. בשנות השבעים הצטרפה לפעילות באגודה למלחמה בסרטן ובמשך שנים רבות ריכזה את מפעל ההתרמה במושבה.

אליהו נולד בפולין בשנת 1914. בשנת 1925 עלה עם אביו, אימו ואחיו לירושלים. בשנת 1928 הגיעה כל המשפחה לרמת השרון. היה פעיל במסגרת הנוער העובד. באמצע שנות החמישים חבר לאחיו ויחד הקימו חברה חקלאית בה טיפחו זנים חדשים, טכנולוגיות חדשניות וקלטו עולים חדשים מהמעברה בעבודה חקלאית מודרנית. בשנות השמונים עסק בחקר ההיסטוריה ברמת השרון וסייע באחזקת הארכיון המקומי. בשנת 1990 יצא ספרו "מדינות ליהודים" ובשנתיים האחרונות לחייו סייע לתרגום ולהוצאה לאור של הספר "הגטו לוחם" של מרק אדלמן. אליהו נפטר בחורף 2002.

חכים עזרא ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד בגדד שבעיראק, 1922. עלה ארצה בשנת 1949. היה פעיל במחתרת בתנועת החלוץ וזכה לעיטור "עלה" (לוחם למען הקמת מדינת ישראל). השתתף במלחמות ישראל, ונפצע במבצע קדש (1956). מתגורר שנים רבות ברמת השרון, עוד מתקופת המעברה, שם התחיל עבודתו כאח במרפאת קופת חולים הכללית עד לפרישתו בשנת 1987. היה חבר הנהלת מתנ"ס קריית הצעירים, סייע רבות והושיט יד בכל זמן לחולים שנזקקו לשירותו. הקדיש ימים ולילות לעזרה לזולת, כולל שבתות וחגים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1992, נאמר: **"על עבודתך המסורה במשך 37 שנה, כאח במרפאת קופת חולים של ההסתדרות הכללית, סניף קדמה. על היענותך לכל קריאה, ביום ובלילה, בלי להתחשב בזמנים, בשעות, או במשפחתך. על התנדבותך, עד היום, לשרת במקצועך, באירועים מיוחדים של קשישים וגמלאים ועל פעילותך הציבורית בקרב ולמען תושבי שכונת מורשה ולמענם. תבוא על הברכה".**

חסון נעמי

יקירת רמת השרון
לשנת 1992

ילידת איטליה. עלתה ארצה ב-1946 אחרי מלחמת העולם השנייה. עוד ברומא נישאה ליוסף שטרנליכט, שהיה מתנדב מארץ ישראל בצבא הבריטי. יוסף בחר לשנות את שם משפחתו לשם העברי של משפחתה - חסון. נעמי תושבת רמת השרון משנת 1955. ב-1981 נבחרה ליו"ר אקי"ם סניף רמת השרון. נעמי נרתמה לעבודות ההתנדבות באקי"ם כאשר נולדה נכדתה שהייתה זקוקה לטיפול מיוחד. למרות שנפרדה בכאב גדול מנכדתה לאחר כמה שנים, המשיכה נעמי להתנדב מתוך אהבה לאנשים שכל כך היו זקוקים לעזרה ותמיכה. בפעילותה למען אנשים עם צרכים מיוחדים, סייעה בהקמת "בית תלמי רות", והיא ממשיכה בפעילות לסייע להקמת "בית תלמי רות ב' " לתושבים נוספים מרמת השרון הזקוקים לסידור חוץ ביתי. הייתה בין מקימי מועדון בו מבקרת אוכלוסייה בעלת צרכים מיוחדים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 1992, נאמר: **"עבור פעילותך ארוכת השנים בסניף אקי"ם רמת השרון וטיפוח ילדים ומבוגרים מפגרים במועדונית לילדים, מועדון למבוגרים, קייטנות בחופשות, ליווי אינדיבידואלי לילדים הזקוקים לכך והקמת הוסטל איכותי למבוגרים בתחום המושבה. תבואי על הברכה".**

לבבי בן-עמי

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד רוסיה, 1924. נשוי לאביבה, אב לשלושה בנים וסב לעשרה נכדים. תושב העיר משנת 1951. בשנת 1955, עם הכרזת ועד המושבה על הקמת מועצה מקומית, נבחר כחבר מועצה ושימש בתפקידי יו"ר ועדת הרישיונות וחבר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה. בן-עמי לבבי היה מתנדב פעיל באגודת "לב אל לב ישראל", האגודה הישראלית למלחמה במחלות הלב, סייע בהתנדבות להערכות לשעת חירום ברמת השרון, היה אפוטרופוס לתושב המקום וכיהן כנשיא רוטרי ונציגה במועצה לשירותי חברה והתנדבות. לאחרונה קיבל מהשגריר הבריטי בישראל, יחד עם 170 ישראלים ששירתו במלחמת העולם השנייה בצי המלכותי הבריטי, את אות הצי ומדליית הניצחון על הנאצים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו ב-1992, נאמר: **"על פעילותך הציבורית רבת השנים כחבר המועצה המקומית, חבר מרכז אגוד החיילים המשוחררים, חבר מייסד של רוטרי ונציג המועדון בארגונים הוולונטריים ועל התנדבותך בסיוע לנזקקים גם באופן אישי, בהיותך אפוטרופוס לנזקקים מוגבלים. תבוא על הברכה !"**

מילנר מקס ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד פולין, 1928. נשוי לברכה, ואב לשמעון וחנה. את ילדותו חווה במלחמת העולם השנייה, באימה הנאצית. הצליח להימלט לבדו מרכבת שהייתה בדרכה למחנה ההשמדה בלזץ ועליה כל בני משפחתו. שרד לבדו את השואה והיה בין הניצולים ממחנה ההשמדה מטאוזן. מקס הגיע ארצה ב-1948 והצטרף לגדוד החמישי של חטיבת פלמ"ח הראל. השתתף בקרב על לטרון ואיבד חברים רבים. עם שחרורו החל לעסוק בתפקידי אבטחה בתעשייה הצבאית. בשנת 1965 התמנה למנהל מחלקת התברואה במועצה המקומית ופרש לגמלאות לאחר 27 שנות פעילות במועצה. פעל רבות למען איכות הסביבה במושבה. המשיך לאחר מכן לסייע למועצה כיועץ לאיכות הסביבה עד פטירתו. במהלך חייו סייע רבות לחיפוש ואיתור פושעים נאציים והבאתם לדין. יצא לבתי דין בגרמניה למסירת עדויות והרחיב פעילותו ההתנדבותית גם בחברה קדישא רמת השרון במשך שנים רבות. מקס זכה לשבחים על התנדבויות רבות וסיוע לנזקקים. הוא ידע לפתור בעיות בדרך של נועם הליכות, הקשבה וחיוך תוך מתן טיפול מהיר והיווה אוזן קשבת לרבים. מקס נפטר ב- 1993.

מרקוביץ שושנה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 1992

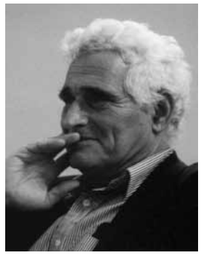
ילידת יפו, 1914. שנתיים קודם לכן עלתה ארצה אמה, נחמה ורבין ושבעת ילדיה מרוסיה. שושנה נישאה ב-1940 לאוריאל מרקוביץ' ז"ל. ב-1943 נולד בנם גיורא ז"ל, שנהרג במלחמת יום הכיפורים וב-1945 נולדה הבת, נחמה. השאירה אחריה שלושה נכדים. שושנה, בוגרת סמינר "לוינסקי", הקדישה את עצמה להוראה וחינוך. ראשית דרכה כמחנכת הייתה בבית הספר יסוד המעלה ומאוחר יותר, בבית הספר היסודי בקיבוץ חולדה. שושנה ומשפחתה הגיעו לרמת השרון בשנת 1959. עם הגיעה, קיבלה תפקידי חינוך והוראה בבית הספר "נווה מגן", את תפקיד היועצת, ואף שימשה כסגנית מנהלת. בשנת 1962 החלה לנהל את ביה"ס "אורנים", בשאיפה להשיג חינוך אינטגרטיבי במערכות החינוך ברמת השרון, שישלב את ילדי העולים דאז, לרוב משכונת מורשה, עם ילדי השכונות המבוססות והוותיקות יותר. על הישגיה בהגשמת חזון זה ואופן ניהולו, קיבלה את פרס החינוך מטעם משרד החינוך. לאורך כל דרכה כמנהלת, מורה ומחנכת הוכיחה שושנה גישה אנושית, יכולת הבנה מעולה לצרכי הילד, וכישורי הנהגה שהובילו אחריה דור של מחנכים שהלכו בדרכה. עם צאתה לגמלאות הקימה וניהלה את תא המורים הגמלאים ברמת השרון. שושנה נפטרה בשנת 2002 בהיותה בת 88.

פרופ' פלכסר עקיבא

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד הארץ, 1933. נשוי לציפורה, אב לעמית, חגי ויעל. סב ל - 5 נכדים. תושב רמת השרון שנים רבות. פרופ' לגיאולוגיה, בחוג לגיאופיזיקה ולמדעים פלנטרים באוניברסיטת תל-אביב. חבר הוועד המנהל של המוזיאון הגיאולוגי ברמת השרון (בהתנדבות), יו"ר הוועד המנהל (בהתנדבות) ומרצה ב"מכון אבשלום". יוזם ומקים גן הסלעים ברחוב המחתרת ברמת השרון. ממקימי ומייסדי המוזיאון הגיאולוגי וסניף החברה להגנת הטבע ברמת השרון. כיהן במועצת רמת השרון כאחראי על תיק איכות הסביבה (בהתנדבות). בתקופת כהונה זו נערכו בדיקות אינטנסיביות של מי הבארות ברמת השרון והתגלו הזיהומים הכבדים במים כתוצאה ממפעלי תע"ש הסמוכים מצד מזרח. מ-1977 משתתף בפרויקט רב-לאומי (גרמניה, ישראל, ירדן והרשות הפלשתינאית) העוסק במקורות מים ברי קיימא בבקעת הירדן. פרופ' פלכסר מדריך תלמידים רבים לתואר מוסמך ודוקטור. כתב שלושה ספרי לימוד בגיאולוגיה בעברית וערך ספר מדעי באנגלית על המבנה הגיאולוגי של המזרח הקרוב (ישראל, קפריסין, סוריה ומזרח הים התיכון).
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1992, נאמר: **"על פעילותך הציבורית בהקמת סניף החברה להגנת הטבע במושבה, ועבודתך בהתנדבות בו במשך שנים ארוכות, ועל תרומתך החשובה להקמת גן הסלעים. תבוא על הברכה".**

ד"ר רוכלי אברהם

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד חיפה, 1931. נשוי לדליה (ז"ל), אב לניצן, מיכל ויבין. תושב רמת השרון משנת 1974. התמחה בהיסטוריה וחינוך. בין השנים 1958-1956 ניהל את ביה"ס היהודי "מונטה סיני" במכסיקו סיטי בשליחות חינוכית. משנת 1974 היה מרצה להיסטוריה במכללת לוינסקי לחינוך, ומנחה באוניברסיטה הפתוחה. בין השנים 1978-1988 שימש כחבר המועצה והחזיק את תיק החינוך. בשנים 1981-1996 היה ראש מכללת לוינסקי. היה חבר המועצה להשכלה גבוהה במשך 10 שנים ופעל להרחבת הנגישות להשכלה הגבוהה ולפיתוח וקידום המכללות. זכה בפרס "המחנך למופת" (תשס"ג) ובפרס "מפעל חיים בהכשרת מורים" (2006).

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1992, נאמר: **"על פעילותך הציבורית במושבה, בתחום החינוך, כחבר מועצה מחזיק תיק החינוך ויו"ר ועדת החינוך בשנים 1978-1988, שנים בהן נקבעה מדיניות האינטגרציה בחינוך, נפתחו בתי הספר "קריית יערים", "אור השחר", חטיבת הביניים "נווה מגן" וביה"ס התיכון ע"ש יגאל אלון. יו"ר המתנ"ס הראשון במושבה, מתנ"ס לוי, מטפח מסגרת יום הלימודים הארוך בגני הילדים ומקים קרן מלגות להשכלה גבוהה לילדי מורשה. מתנדב המשמר האזרחי מיום הקמתו. תבוא על הברכה".**

ריינגבירץ אביבה

יקירת רמת השרון
לשנת 1992

ילידת תל-אביב, 1934. נשואה לאהרון. אם לשלושה בנים וסבתא במשרה מלאה לעשרה נכדים. תושבת רמת השרון עשרות שנים. ב-1968 שימשה נשיאת לשכת בני ברית "ארגמן", שפעלה רבות למען היאחזות מחולה בבקעת הירדן. מאוחר יותר הייתה יו"ר סניף המפלגה הליברלית ברמת השרון. ב-1971 הקימה את סניף "מכבי הצעיר" בעיר ונבחרה ליו"ר אגודת "מכבי רמת השרון". בשנים 1978-1983 כיהנה כחברת המועצה המקומית וכסגנית יו"ר איגוד ערים לכבאות-הרצליה. ב-1977 שימשה חברה במועצה לשירותי חברה והתנדבות וחברת הנהלת סניף התנועה לארץ ישראל טובה. משנת 1980 משמשת מנהלת סניף "לב אל לב" ברמת השרון במסגרתו פעלה נמרצות להעברת קורסי החייאה רבים לציבור הרחב. במשך למעלה מעשרים שנה הייתה חברה בהנהלה הארצית של מלר"ז. פעילה גם כיום במשמר האזרחי.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 1992, נאמר: **"על פעילותך הציבורית וההתנדבותית באגודה לתרבות הדיור, כחברת המועצה המקומית, בלשכת בנות ברית, המכבי הצעיר, מכבי רמת השרון, במועצה לשירותי חברה והתנדבות, במשמר האזרחי ובאגודת לב אל לב. תבואי על הברכה".**

שמואלי אדוארד ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1992

יליד בצרה, עיראק, 1934. אב לשלושה ילדים וסב לארבעה נכדים. עלה ארצה בשנת 1950 דרך איראן. חי במעברת רמת השרון והיה בין בוני בתיה הראשונים של שכונת מורשה. אדוארד עבד בייסוד חבל לכיש, ולאחר מכן עבד כ-40 שנה בבנק הפועלים. ניהל סניפים שונים בתל-אביב ואת סניף נווה מגן ברמת השרון במשך 5 שנים. מתחילת שנות החמישים עסק בעבודה ציבורית בהתנדבות, לפיתוח וקידום שכונת מורשה וסיוע ביישום האינטגרציה ביישוב. כיהן כחבר מועצת רמת השרון בשנים 1959-1969 ולאחר מכן כחבר ונשיא לשכת בני ברית רמת השרון. נפטר בשנת 2001.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1992, נאמר: **"על עבודתך הציבורית, בהתנדבות, מאז תחילת שנות ה-50, בעיקר לפיתוח וקידום שכונת מורשה וסיוע ביישום האינטגרציה בישוב. חברותך במועצה המקומית, פעילותך כחבר ועד הורי בי"ס אורנים, כחבר ונשיא באגודת בני ברית רמת השרון ומועצת מורשה והיותך במשך 10 שנים ויותר אפוטרופוס מסור לנכה 100%. תבוא על הברכה".**

שמוסקוביץ חגית

יקירת רמת השרון
לשנת 1992

ילידת רמת השרון, 1928. נשואה לדב, אם לנחמיה ואורלי. סיימה את בית הספר אוסישקין והמשיכה בלימודיה בתיכון מסחרי בתל-אביב. מגיל 14 עד מלחמת השחרור הייתה חברה בהגנה והשתתפה בפעילויות ההגנה באזור השרון. בשנות השישים הייתה פעילה במסגרת ועדת החינוך של המועצה המקומית. כיהנה כיו"ר ועד ההורים המרכזי של כל בתי הספר ברמת השרון. בסיום מלחמת ששת הימים (1967) יזמה ביקור משותף של ועדת החינוך של המועצה המקומית יחד עם כל תלמידי כיתות ח' ומורי בתי הספר, בכותל המערבי בירושלים, שם נשבעו כולם שבועת אמונים למדינה. חגית הייתה חברה פעילה גם בוועד למען החייל של רמת השרון.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 1992, נאמר: "**על פעילותך הציבורית בוועדת החינוך של המועצה המקומית ובוועד ההורים המרכזי. תבואי על הברכה".**

הרב בצלאלי שלום

יקיר רמת השרון
לשנת 1995

יליד תימן,1927. נשוי ליונה, אב לשישה, סבא לעשרים ואחד נכדים ושני נינים. עלה ארצה בשנת 1949. לאחר חבלי קליטה בבתי עולים בראש העין, יערה ועין שמש, הגיע למעברת רמת השרון. אחר כך נרשם לשיכון נווה עובד ונתקבלה הצעתו לקרוא לשכונה בשם מורשה. גויס לצה"ל ב-1950 ושירת כמפקד מרגמות בגולני. השתתף במלחמות סיני וששת הימים. מאז שחרורו עסק בהוראה תורנית והקניית ערכים של יושר, מוסר והתחשבות בזולת. כיהן בהתנדבות כראש המועצה הדתית ברמת השרון במשך שבע שנים. הלך ללמוד בישיבה בבני ברק במשך 12 שנה יחד עם בנו. העביר בשנים אלה שני מחזורים של רבנים. עזר להקמתם של שלושה מוסדות, בתי כנסת, ולימוד תורה ברמת השרון: "נצח ישראל", "חיי עולם", "תרחם ציון", שהוא מגדירם כ"נחת".

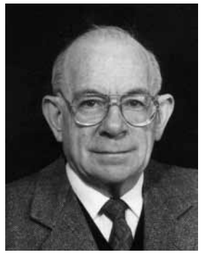
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1995, נאמר: **"מאז סיימת את שרותך הצבאי עסקת בהוראה תורנית והקניית ערכים של יושר, מוסר והתחשבות בזולת לתלמידים הרבים שעברו דרכך. הנך מעורב בכל הנעשה בסביבתך, עוזר לציבור בבעיות שונות בחכמה, בהבנה, בשיקול דעת, בתבונה ומתוך כבוד לאדם. תבוא על הברכה".**

גל-עד גאולה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 1995

ילידת באר יעקב, 1922. גדלה בתל-אביב הקטנה והייתה מדריכה בתנועת הנוער "מכבי". הייתה חברת ה"הגנה". נישאה ב-1942 למאיר גולדשטיין (גל-עד) ועברה למגדל בגליל. שם גידלה ארבע בנות, השלימה לימודיה בסמינר, עבדה כגננת ועסקה בקליטת עולים ובהנחלת הלשון העברית. ב-1957 עברה לחיפה, עבדה כמורה בבתי ספר יסודיים והייתה אחראית על הפעילויות לנוער המתבגר בבית רוטשילד. לאחר תקופת שהות בגאנה, בשליחות בעלה, עברה גאולה ומשפחתה ב-1964 לרמת השרון. כאן החלה לנהל את המרכז הקהילתי בנווה מגן, ובמהלך השנים שימשה כמנהלת המחלקה לתרבות של המועצה המקומית, וראש ועד העובדים. פעלה רבות לקידום מעמד האישה. היתה יו"ר סניף מפ"ם ברמת השרון וחברת מועצת הפועלים. זכתה באות "יקירת ההסתדרות" 1987. מ-1984 ובמשך 14 שנה, עד מותה, התמסרה לפעילות ציבורית ענפה. הייתה ממקימי "בית מלינוב" ושימשה כמנהלת תוכנית הלימודים והפעילות התרבותית של הבית. ערכה את "עונג שבת" לגמלאים. ייסדה חוג לטיפוח שירי עם עבריים בשיתוף עם חוקרים, משוררים ומלחינים. סייעה לקליטת עלייה. הייתה חברה פעילה בארגון "בנות ברית" ובארגון הנשים הסורופטימיסטיות. נפטרה בשנת 1998.

ד"ר וינוגרד אליהו

יקיר רמת השרון
לשנת 1995

יליד תל-אביב, 1926. נשוי ליוכבד (ז"ל), אב לשלושה וסב לתשעה נכדים ולשלושה נינים. הזוג וינוגרד התגורר שנים רבות ברמת השרון. בשנים האחרונות עבר להתגורר בהרצליה. הוסמך למשפטים בשנת 1952 ועד 1960 עבד במשרד עורכי דין. בשנים 1960-1963 היה עוזר ראשי לפרקליט מחוז תל-אביב יפו. מאפריל 1963 עד 1972 היה בעל משרד עורכי דין. מונה לשופט בבית משפט השלום בתל-אביב יפו ב-1972, ובמאי 1977 מונה לשופט בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו. קיבל תואר דוקטור למשפטים מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים בשנת 1983. כיהן כשופט בפועל בבית המשפט העליון בשנת 1987. מינואר 1989 עד ראשית 1996 כיהן כנשיא בית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו. פרש לגמלאות בראשית 1996. כתב ספרים בענייני משפט, דיני רשויות מקומיות, תקנות סדרי הדין האזרחי וצווי מניעה. הוא עורך ראשי של "דינים" קובץ החיקוקים הישראלי, "דינים ועוד". נודע בתפקידיו הציבוריים כחבר ויושב ראש בועדות ציבוריות רבות שדנו בנושאים מרכזיים בחיי המדינה. התנועה לאיכות השלטון העניקה לו את התואר "אביר איכות השלטון". לאחרונה עמד בראש הוועדה לבדיקת אירועי מלחמת הלבנון השניה. היה חבר פעיל בארגון רוטרי רמת השרון.

נבות חוה

יקירת רמת השרון
לשנת 1997

ילידת רמת השרון, 1932, בת לציפורה וברוך משורר, ממייסדי "עיר שלום" (לימים רמת השרון). נשואה למנחם, אם לשלושה בנים וסבתא לשישה. בשנת 1964 התחילה במערכת התנדבות פעילה, כאשר גויסה להתרמות עבור האגודה למלחמה בסרטן. אחר כך התמנתה לרכזת האגודה ואחראית על הקופות, גזברית ועובדת סוציאלית. בהמשך הפכה ליו"ר האגודה למלחמה בסרטן ברמת השרון. בימי העלייה הגדולה מרוסיה, התנדבה לעזור לרוסים שנשארו במושבה, בלימוד עברית, ובדאגה לריהוט וביגוד עבורם. שנים רבות שהיא מתנדבת במל"ח (משק לשעת חירום) וכיום היא חברה גם בפורום שולחן עגול של ארגוני המתנדבים בעיר.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה, נאמר: **"מאז היותך נערה צעירה ועד היום הינך פעילה למען הציבור ומתייחסת לכל בעיה שאת פוגשת בדרכך. בימי המעברה טיפלת בהתנדבות בילדים ותלמידים נזקקים. המשכת כמתנדבת ומרכזת האגודה למלחמה בסרטן במושבה, מתנדבת במל"ח ומטפלת בעולים חדשים. את פותחת את ביתך וליבך לפעילויות שונות בצנעה, בהתמדה וללא פרסום. תבואי על הברכה".**

אלאור צבי

יקיר רמת השרון
לשנת 1997

יליד ורשה שבפולין, 1920. נשוי לפני (ז"ל), אב למיכאל וחנה. עם פלישת הגרמנים לפולין בשנת 1939, ברח צבי למזרח פולין לשטחים שסופחו לברית המועצות. עם פלישת הגרמנים לברית המועצות, נס צבי לטשקנט, ובשנת 1943 עזב לטהרן. שם התגייס לצבא הפולני במזרח התיכון, איתו הגיע לארץ ישראל. אחרי שעזב את הצבא הפולני, היה בקיבוץ כפר גלעדי, שם שירת כנוטר, וב-1948 התגייס לצה"ל. שירת במשך 22 שנים והשתחרר ב-1970 בדרגת סגן אלוף. לאחר שחרורו עבד בתעשייה האווירית עד יציאתו לגמלאות. בנו מיכאל נפל במלחמת יום הכיפורים באוקטובר 1973. בעקבות זאת התנדב לפעילות בארגון יד לבנים ושימש כיו"ר סניף רמת השרון עד שנת 2000.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לצבי בשנת 1997, נאמר:

"רוב שנותיך עשית בשירות הביטחון כנוטר, קצין בחיל התותחנים ועובד רפא"ל והתעשייה האווירית. מאז 1980 הינך משמש יו"ר ועד יד לבנים ברמת השרון וחבר ההנהלה הארצית של הארגון. לפעילות זו, למען המשפחות השכולות במושבה, אתה מקדיש את מירב כוחך וזמנך, ביום ובלילה, גם את ביתך הפרטי הפכת ל"שלוחה" של הוועד וכתובת למשפחות השכולות. בזכות פעילותך הפך סניף רמת השרון לאחד הפעילים ביותר ומפעלי ההנצחה שלו מהווים דוגמא למקומות אחרים בארץ. תבוא על הברכה".

בסון עובדיה

יקיר רמת השרון
לשנת 1997

יליד עיראק. עלה ארצה עם משפחתו בשנת 1951 למעברת רמת השרון. את פעילותו ההתנדבותית התחיל עוד בעיראק בגיל 18, בסיוע ליהודי הקהילה. במשך 30 שנים עבד כשרת ראשי בבית הספר אלי כהן. עובדיה אימץ את ההתנדבות והעזרה לזולת כדרך חיים, והפך את ביתו במורשה לכתובת לכל נזקק. סייע רבות לחולים וקשישים ובבית הספר עזר לתלמידים נזקקים בתחומים רבים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1997, נאמר:

"עובד המועצה המקומית במשך 30 שנה. ניחנת ברגישות ובאהבה לאדם. הפכת את ביתך במורשה כתובת לכל נזקק ונידבת עצמך בכל עת, בלב שלם וברצון רב, לעזרת הזולת, בלי לחסוך זמן ומרץ. וכל זאת בסתר, ושלא על מנת לקבל פרס או כבוד. על כך תבוא על הברכה".

ברעמי איתן

יקיר רמת השרון
לשנת 1997

יליד גרמניה, 1923. עלה ארצה בשנת 1934. תושב רמת השרון מ-1955. למד בביה"ס מקצועי בצרפת, ומשנת 1941 עד 1945 שרת במחתרת הצרפתית ובלגיון הזרים. ב-1945 חזר ארצה ואחרי שנה התגייס לפלמ"ח. שירת בחטיבת הנגב עד השחרור בסוף 1949 ולאחר מכן בצבא הקבע במשך 13 שנה. שירת 8 שנים במוסד. מ-1974 פעיל בהתנדבות במשמר האזרחי, ביחידות הית"מ ובארגונים נוספים.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1997, נאמר:
"כלוחם ותיק במלחמת העולם השנייה במחתרת הצרפתית ובלגיון הזרים, לחמת בשורות הפלמ"ח והצטרפת לשרות הביטחון במדינה ביחידות מודיעין שונות ובמוסד. משנת 1974 הנך חבר המשמר האזרחי ברמת השרון וביחידות הית"מ. בנוסף הינך פעיל ביע"ל (יד עזר לחולים) בבית החולים שיבא בתל-השומר, במכון לחקר העין. על כל אלה תבוא על הברכה".

נפני יהודה

יקיר רמת השרון
לשנת 1997

יליד תל-אביב, 1929. נשוי לנחמה, אב ליריב, אביעם, נעמה ויאיר. גר ברמת השרון מילדותו. הוריו היו בעלי משק חקלאי ברמת השרון והוא סייע להם כבר בתור נער. בגיל 17 הצטרף למחתרת "לח"י" ועם הקמת המדינה התגייס לצה"ל, לגדוד הפשיטה 89 בחטיבה 8, חטיבת ה"זקן" (יצחק שדה). השתתף באחד מהקרבות הידועים, הקרב על כיבוש משטרת עיראק-סווידן (מצודת יואב כיום). היה מפקד הכיתה הראשונה שהגיע לקיר המשטרה והניח במו ידיו את חומר הנפץ לפיצוץ המבנה. בקרב נוסף על עוג'ה-אל-חפיר נפצע. בגמר הקרבות חזר לרמת השרון והקים משק עצמאי לגידול ירקות. יהודה הוא חקלאי פעיל העוסק בתחום גם כיום. היה חבר הועדה החקלאית שנים רבות, שימש ברוטציה סגן ויו"ר הוועדה מעל ל-25 שנים. במסגרת הוועדה פעל רבות למען החקלאות והחקלאים ברמת השרון. היה פעיל ציבורית גם בוועדות שונות של המועצה המקומית. שימש חבר הנהלת סניף הליכוד ברמת השרון והיה ראש תנועת "התחיה" בעיר.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1997, נאמר:
"התמסרת לחיזוק ולקידום החקלאות במושבה ולשמירה על איכות הסביבה. גילית אוזן קשבת לכל החקלאים ולבעיותיהם ועזרת להם ככל האפשר. על כך תבוא על הברכה"

לוי סטלה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 1997

ילידת סוריה, 1924. עלתה ארצה בשנת 1929. בנעוריה הייתה חברה ב"הגנה". בשנת 1942 התנדבה לצבא הבריטי ושירתה בחיל הקשר. השתחררה ב-1946, חזרה ארצה והייתה בין המתגייסות הראשונות לצה"ל, ב-1948. סיימה את קורס הקצינות הראשון, ומונתה למפקדת פלוגת ח"ן בחטיבת "כרמלי", תפקיד אותו מילאה עד תום מלחמת העצמאות בשנת 1949. באותה שנה סיימה קורס מפקדות גדודים, מונתה לקצינת ח"ן של פיקוד הצפון. ב-1964 הייתה לקצינת ח"ן ראשית, בדרגת אלוף משנה. עם סיום תפקידה ב-1970, יצאה בשליחות לארה"ב. פרשה מצה"ל ב-1974 ומונתה לתפקיד בכיר במשטרת ישראל, במסגרת המשמר האזרחי. סטלה נבחרה לכנסת התשיעית מטעם מפלגת שינוי. לימים הייתה נציגת פניות הציבור במועצה המקומית רמת השרון. פעלה בהתנדבות ב"צוות" במחוז השרון, כחברת מועצת המחוז, וכחברה במועצה הארצית. הייתה יו"ר "ישראל טובה" וחברה בהנהלה הישראלית של הקונגרס היהודי העולמי. נפטרה בשנת 1999.

לוין דב ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1997

יליד פולין, 1922. נשוי לזולה, אב לאורלי וצביקה וסב לשישה. בשנת 1941, במחנה ההגנה בבן שמן, פגש דב את זולה, מי שעתידה להיות זוגתו. בסוף אותה שנה הצטרף לבריגאדה היהודית. ארבע וחצי שנים נע דב בין מצרים, טריפולי, לוב, גרמניה, איטליה, בלגיה ומלטה. כמעט חמש שנים שמר על קשר מכתבים הדוק עם זולה. לימים הפכה האהבה לנישואין. בתום מלחמת העולם השנייה, עם הקמת מדינת ישראל, התגייס לצה"ל ולאחר שנים רבות סיים את שירותו בדרגת סא"ל. עבד כמנהל המשק בבית החולים בילינסון. לאחר זמן מה, עזב ועסק בניהול רשת אופנה. כאשר פרש לגמלאות, רתם את כל פעילותו לעבודות התנדבות מגוונות. השקיע מרץ רב במעקב אחרי קורות חיים של משפחות שונות וחקר את אילן היוחסין שלהן. במשפחה של זולה, אשתו, הגיע עד שנת 635. דב שימש כמקור מידע בלתי נדלה לבית התפוצות, למוזיאונים אחרים בעולם, ולמשפחות שביקשו לעקוב אחרי שורשיהם. דב הפך למומחה לענף הגנאולוגיה. התנדב ל"צוות" והיה מתנדב פעיל בתחומים נוספים. נפטר בשנת 2003.

עינב לאה

יקירת רמת השרון
לשנת 1997

ילידת יוגוסלביה, 1936. תושבת רמת השרון משנת 1968. נשואה לעודד, אם לעופר, אמיר ויאיר וסבתא לתשעה נכדים. משנת 1971 פעילה בוועדי ההורים בבתי הספר. הייתה פעילה מתנדבת בארגון אמהות עובדות, לימים "נעמת". ב-1983 התנדבה לסייע לקשישה עם בעיות שיתוק חלקי, ועשתה זאת במשך שנתיים מלאות. בינואר 1984 נבחרה ליו"ר המועצה לשירותי חברה והתנדבות, ארגון הגג ל-28 ארגוני מתנדבים במושבה, ובתפקיד זה פעלה במשך 13 שנים. כיום עדיין ממשיכה לטפל בפניות הציבור לעזרה, ופעילה באגודה למלחמה בסרטן.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 1997, נאמר:

"התחלת את דרכך בהדרכת ילדי שכונות מצוקה והמשכת בהדרכת נוער במסגרת הנח"ל. עסקת בארגון אירועי תרבות בקיבוץ עין השופט ובשיכוני משפחות חיל אויר בארץ ובאוגנדה. ברמת השרון פעלת במסגרת ארגון אמהות עובדות, נעמ"ת, וועדי הורים וכיו"ר המועצה לשירותי חברה והתנדבות. הרחבת את הפעילות ההתנדבותית ודאגת לתנועות הנוער ולשילובן בעשייה התנדבותית. אוזנך כרויה תמיד לפניות הציבור, כשאת ממשת את אמונתך כי רק בפעילות התנדבותית נשפר את איכות חיינו. על כל אלה תבואי על הברכה".

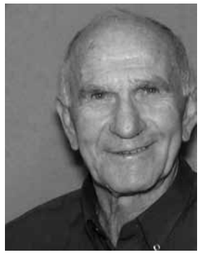
מיכה אולמן

יקיר רמת השרון
לשנת 1999

יליד תל-אביב, 1939. אמן ישראלי ובינלאומי בתחום הציור והפיסול. חי ועובד ברמת השרון. בוגר "בצלאל" וסנטרל סקול, לונדון. השתתף בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות בארץ ובעולם. עבודותיו מוצבות בישראל, גרמניה, פולניה, צרפת, איטליה, פינלנד, אוסטרליה, יפן וקוריאה. זכה בפרסים של מוזיאון ישראל ירושלים, האקדמיה לאומנויות ברלין, באדן וירטמברג גרמניה ועוד. לימד ב"בצלאל", באוניברסיטת חיפה, בטכניון בחיפה ובאקדמיה לאמנות בשטוטגרט, גרמניה. חבר באקדמיה לאומנויות ברלין, ובעל תואר ד"ר לשם כבוד מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1999, נאמר: **"כתלמיד הכפר הירוק קשרת את גורלך ברמת השרון, בה הנך חי ועובד. עטור פרסים רבים מכל העולם, הנך שליח נאמן של ישראל ומייצגה בביאנלות ובתערוכות בחו"ל. מאז לימודיך בבצלאל היה הקשר עם הדור הצעיר חשוב לך מאד ועסקת בהוראת נוער קשה יום בירושלים. עד היום אתה נמצא בקשר קבוע עם תיכון אלון ועוזר במגמת האמנות, כשאתה נענה לכל פניה. הנך משתתף קבוע בתערוכות אמני רמת השרון בבית יד לבנים, מקדיש מזמנך החופשי לדו שיח עם אמנים ערביים ותורם לדו קיום בשלום בין שני העמים. על כל אלה תבוא על הברכה".**

אורן ראובן

יקיר רמת השרון
לשנת 1999

יליד רמת השרון, 1932, להורים שהיו פליטים משריפת כפר אוריה במאורעות תרפ"ט, הגיעו לרמת השרון ב-1930 והקימו משק חקלאי. ראובן למד בביה"ס "אוסישקין" ואחר כך בביה"ס החקלאי "מקווה ישראל". לאחר השחרור מצה"ל התחיל לעבוד כחקלאי עצמאי והתנדב ל"שורת המתנדבים", להנחלת הלשון העברית לעולים במעברת רמת השרון. מ-1970 נבחר להיות יו"ר הוועדה החקלאית ברמת השרון, ברוטציה עם יהודה גפני. בתפקיד זה שימש עד 1996. במועד כניסתו לתפקיד הייתה כבר ברמת השרון חקלאות ענפה עם כ-200 משפחות חקלאיות. הענף העיקרי היה ירקות. במושבה היו אז כ-3000 דונם פרדסים, לולים רבים ורפתות, כוורות וענף משתלות שהחל להתפתח. ראובן גידל תותים ליצוא ועוד מגוון ירקות. היום הוא מייצג את החקלאים בוועדת מל"ח. ראובן נשוי לרחל (ז"ל), אב לשלושה וסבא לשישה נכדים. כולם גרים ברמת השרון.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1999, נאמר: **"על פעילות מבורכת בשורת המתנדבים ובהנחלת הלשון העברית לעולים חדשים במעברה, על תרומה ממושכת במסגרת הוועדה החקלאית, בטיפול בבעיות חקלאי רמת השרון, ארגון הדרכה וסיורים והגנה על זכויותיהם ומקור פרנסתם. על כך תבוא על הברכה".**

רייצ'ין יהושוע (סיקה) ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1999

יליד לטביה, 1915. היה חבר בתנועת הנוער הציוני בריגה ועם קבוצה זו עלה בערב פסח 1933 למחנה הכשרה לגרעין קיבוצי ברמת השרון. החליט להישאר במושבה עם רעייתו, ולהשתלב בעבודה חקלאית. במאורעות 1936 התנדב יהושע לחיל הנוטרים להגנת מרחב השרון. במלחמת העולם השנייה, היה בין ראשוני המתנדבים ושירת בחיל ההובלה הבריטי במשך חמש שנים במצרים ובמדבר המערבי. בתום המלחמה חזר ארצה, התנדב להגנה וליווה שיירות לירושלים. התגייס לצה"ל והיה בגרעין הפיקודי הראשון של חיל ההובלה בצבא. עם שחרורו נרתם לפיתוח רמת השרון ועסק בקליטת עלייה ובפעילות ציבורית למען המושבה. יהושע נפטר בשנת 2007.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1999, נאמר:
"על שירות ביטחון כנוטר במשטרת היישובים היהודיים, כחייל בצבא הבריטי ובצה"ל, על התנדבות ארוכת שנים בוועד למען החייל ובארגון וותיקי ההגנה, על התייצבותך תמיד לכל תפקיד ציבורי שהתבקש ועל פעילות בהנהלת עמותת בוגרי רמת השרון עד היום. תבוא על הברכה".

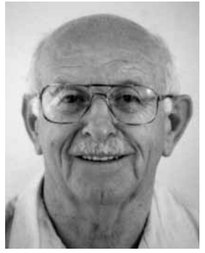

שטיל דייזי

יקירת רמת השרון
לשנת 1999

ילידת עיראק, 1936. תושבת רמת השרון מזה 46 שנה. נשואה לאמנון, אם לאבי ודבי וסבתא לשלושה. עלתה ארצה בשנת 1950. הייתה בקיבוץ בית השיטה, סיימה קורס עובדות סוציאליות וקורס להכשרת פעילים של הוועד הפועל. בוגרת סדנא לפעולה קהילתית בהדרכת המכון הרעיוני של הועד הפועל. שלוש שנים שימשה כעובדת סוציאלית במעלות תרשיחא, צפת וחצור ומאז 1962 שימשה כפקידת קופת חולים כללית "קדמה". במהלך השנים הפכה למזכירה ראשית ומנהלת המרפאה. מתנדבת באגודה למען החייל ובמגן דוד אדום. זכתה בפרס העבודה 1978 לאות הערכה על עבודתה בקופ"ח.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 1999, נאמר:
"על שלושים ושלוש שנים בהן היתה "דייזי" שם נרדף לקופת חולים "קדמה" והרוח הטובה שעזרה לחולים ולנזקקים כאחד, על התנדבות ארוכה בהסתדרות העובדים, באגודה למען החייל ובמגן דוד אדום. תבואי על הברכה".

תומר יוסף

יקיר רמת השרון
לשנת 1999

יליד פולין, 1931. נשוי לנעמי. אב לארבעה ילדים. תושב רמת השרון כ-30 שנה. שרד את השואה עם משפחתו כשהתחבאו בביתו של מכר. עלה לארץ בגפו בשנת 1948. התגייס לצה"ל, שירת 25 שנים והשתחרר ב-1974 בדרגת סא"ל. במהלך שנות חייו בנוסף לעבודתו כמנהל חברה, עסק רבות בהתנדבויות שונות בקהילה בין היתר בהקמת והפעלת המשמר האזרחי בעיר, בוועד ההורים בבי"ס אמירים, כיו"ר בית הכנסת "שבת אחים" בשכונת נווה רסקו. היה פעיל בוועד שכונת "נווה רסקו", בסניף "צוות" רמת השרון וכמפעיל מועדון חיילים למפגשים חברתיים בלילות שישי, בבית הספר רוטברג. בשנת 1991 קיבל עם אשתו את אות המתנדב "יקיר המתנדבים".
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 1999, נאמר:
"**על פעילות רבת שנים בבית הכנסת השכונתי "שבת אחים" בנווה רסקו, במשמר האזרחי, בוועדי ההורים של בי"ס אמירים, בהנהלת המתנ"סים, בסניף "צוות" רמת השרון ובעמותת יוצאי מערכת הביטחון – דיור מוגן. תבוא על הברכה".**

אליעזרי ישראל

יקיר רמת השרון
לשנת 2000

יליד ירושלים, 1933. בוגר ישיבת בני עקיבא בכפר הרואה. בן לרב ששימש כרב שכונת בית וגן בירושלים ורב צבאי במחוז ירושלים 1948-1956.
תושב רמת השרון משנת 1969. בשנת 2001 התאלמן מאשתו שולה. אב לזהר, אורן וורד, וסבא לשמונה. במהלך השנים 1959-1965 שימש כגיאולוג ראשי של חברת הנפט הלאומית ועסק בחיפושי נפט בארץ. עשר שנים מאוחר יותר שימש יועץ גיאולוגי ואח"כ סגן נשיא חברות נפט שעסקו בחיפושים ובקידוחי נפט באפריקה, בים הצפוני ובארצות נוספות. משנת 1975 עוסק בכרייה, עיבוד ושיווק אבני חן. בשנת 1996 יזם עם חברים נוספים את הקמת המוזיאון הגיאולוגי ברמת השרון, סייע באיסוף המוצגים ואף תרם מאוספיו הפרטיים. משמש כיו"ר המוזיאון ויו"ר העמותה התומכת במוזיאון.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2000, נאמר:
"על התנדבותך רבת השנים ורבת הפעלים בסניף החברה להגנת הטבע ברמת השרון, ובמיוחד בעזרתך בהקמת המוזיאון הגיאולוגי ע"ש זיוה בלקין. דאגת לאיסוף הפריטים לתצוגה במוזיאון, תוך שימוש בידע הגיאולוגי העשיר שלך. הנך מקדיש מזמנך לסידור וקטלוג מקצועי של האוספים. הנך מרצה ללא תמורה כספית בפני סטודנטים ומשתלמים ומשקיע רבות בייעוץ ופיתוח חומר כתוב על המוזיאון. יישר כוח."

"יש הנולדים בשמחה, והשמחה שכרם" חלילי ג'ובראן

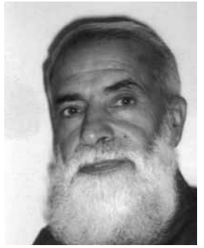

יקירי רמת השרון בשנים 2000-2009

אליעזרי ישראל	אפרת דרורה	בן-טובים אריאל
אשוואל שלום	גלילי מוריה	בראלי נונה
גל-עד מאיר (ז"ל)	גפן גרשון	גבאי יחזקאל
דוידוב רבקה (ז"ל)	קנין ישראל ואהובה (ז"ל)	דליות ישעיהו (שייקה)
השילוני אחיה	שפירא דני	ירון אראלה
זעירא רות	ארביב רוזי	לבנברג שרה
כהן יצחק (ז"ל)	בלקין אראלה	סרור שבתאי
לוי עמיחי (ז"ל)	פסקין שולה	בר דגן מוטי
מאירוביץ רחל	פרצוב מיכאל (ז"ל)	גאון רחל
הראל יחיאלה	ציון דבורה	גדעוני סומך עדנה
גלעדי יעקב	פרופ' אהרונסון נדב	עברי דוד
מרכוס צבי (ז"ל)	גור ישראל	רוזנטל לזבניק עדינה
נרדי שרה (ז"ל)	יוסף רחל	שם-טוב גדעון
פרידמן יצחק (ז"ל)	עמי אסתר	ברוכזלר שרה
קוך יוסף (יוסקה) (ז"ל)	קיפניס שי	גבר משה
אלבק שמואל (ז"ל)	שגב הני	זכרון תמר
גזית שלמה (ז"ל)	ד"ר ארד יצחק (טולקה)	סדובסקי עקיבא
גנין אשר (ז"ל)	כוכבא שמשון	גלייזר גיטי
הרב דמארי יפתח (ז"ל)	ספיר שאול	גור עדנה
פינטו נעמי	פליקסברודט מלי	ד"ר נאור גדעון
רז הרצליה	ד"ר קפלן בבט	שיינפלד אברהם
אברהם גריידי יונה	שמואל אליעזר	

אשוואל שלום

יקיר רמת השרון לשנת 2000

יליד תימן, 1939. נשוי ליונה ואב לשמונה ילדים. תושב רמת השרון משנת 1971. שלום הוא אחד מהפעילים המרכזיים בשכונת מורשה, שהחל את פעילותו בשנת 1971, והיא משתרעת על פני למעלה משלושים שנה בתחומים נרחבים של התנדבות, עזרה לזולת וסיוע לנצרכים בקהילה. שימש כיו"ר ועד שכונת מורשה, חבר הנהלת מתנ"ס קריית הצעירים, יו"ר מתנ"ס אלי כהן, חבר הנהלת רשת המרכזים הקהילתיים, חבר מועצה, מתנדב בוועד למען החייל, מתנדב במשטרה ובית"מ, אב שכונה תומכת ועוד.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2000, נאמר :
"בשלושים שנות פעילותך בהתנדבות ידעת לשלב בפעילות ציבורית את הבלתי אפשרי כמעט: פעילות למען הכלל בלי לזנוח את הפרט ודאגותיו, לצד פעילות פוליטית, בלי לחטוא בפעילות סקטוריאלית. כמי שנמנה עם הקבוצה הראשונה שנרתמה לפעילות קהילתית, מילאת תפקידים רבים ומגוונים. אתה מתמיד בפעילותך, מאמץ משפחות במצוקה וקשישים גלמודים, ואף מכהן בתפקיד אב שכונה תומכת. יישר כוח".

גל-עד מאיר ז"ל

יקיר רמת השרון לשנת 2000

יליד שוויץ, 1914. עלה ארצה עם הוריו ואחיו בשנת 1924. תושב רמת השרון מ-1964. בוגר ביה"ס החקלאי "בן שמן". הקים וניהל את האגודה השיתופית מגדל. ארגן את שרותי ההגנה בגליל יחד עם יגאל אלון ואהוד אבריאל. ניהל בנק משכנתאות ובהמשך היה שליח המחלקה לשיתוף בינלאומי של משרד החוץ כיועץ כלכלי לממשלת גאנה בשנות החמישים, וכיועץ למערכת הבנקאות בבורמה בשנות השישים. פעיל מועצת הפועלים ברמת השרון, ממקימי ופעילי "בית מלינוב" ו"צוותא" רמת השרון. הקים עם השופט סאלים ג'יבראן את הליגה לאחווה יהודית ערבית. היה חבר ונשיא רוטרי השרון, חבר ויו"ר לשכת בני ברית ברמת השרון, חבר וגזבר המועצה העולמית ליידיש ותרבות יהודית.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2000, נאמר: **"פעילותך והתנדבותך בהגנת הארץ והמדינה הינה רבת שנים, כקשר במגדל, מקים הפלוגה הימית של הפועל מגדל, כמדריך נשק לנוער ולנשים, כנוטר ומוכתר של מגדל ופעיל ב"הגנה". מאז היית לתושב רמת השרון פעלת רבות כמתנדב, במסגרות שונות של פעילות ציבורית ובמסגרת רוטרי. בעמותת "א.ל.ה.", "צוותא" רמת השרון ואתה ממשיך בפעילותך הברוכה במסגרת עמותת "ביתנו" כחבר הנהלה וכגזבר. יישר כוח".**

דוידוב רבקה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 2000

ילידת ליטא, 1915. עלתה ארצה כחלוצה ב-1938 עם גרעין "השומר הצעיר", והייתה בין המתיישבים הראשונים וממקימי קיבוץ רמת השופט. תושבת רמת השרון משנת 1951. נשואה למיכאל, אם לשתי בנות, סבתא לארבעה נכדים ונינה אחת. הייתה מראשוני מתנדבי ופעילי "בית מלינוב". סייעה בהתנדבות לפעילויות הביטוח הלאומי, יזמה התקנת לחצני מצוקה לקשישים וסייעה רבות לעולי ברית המועצות, בריכוז וחלוקת ציוד ביתי כמו, כיריים, ארונות, מיטות וכד'.
בתעודת "יקיר רמת השרון", שהוענקה לה בשנת 2000, נאמר: **"גדלת בבית סבתך ודודתך באווירה של התנדבות. המשכת את המסורת והתנדבת לעזור לעולים במעברת הכפר הירוק, ולאחר מכן הקמת מועדונים עבור מפוני המעברות. 17 שנים הינך מתנדבת של הביטוח הלאומי ואף גייסת חברות נוספות לפעילות זו. יחסך החם בביקורייך אצל חולים בבתי החולים, הסיעוד שהגשת להם בשובם הביתה, העזרה לעולים החדשים, פעילותך החברתית והתרבותית ב"ביתנו", כיו"ר ועדת הפרט ו"אוזן קשבת" לחברים רבים זכו להוקרה ארצית. יישר כוח."**

השילוני אחיה

יקיר רמת השרון
לשנת 2000

יליד תל-אביב, 1929. הצטרף ל"הגנה" בשנת 1943. במלחמת העצמאות היה בין מקימי פלוגת הסיור הנודעת "שועלי שמשון". עם סיום המלחמה ביקש לעבור לחיל האוויר ובין השנים 1954- 1969 שירת בחיל בתפקידי טיסה ופיקוד. לאחר פרישתו לגמלאות הרבה בהתנדבות. פעל עם הסגל הרפואי של בי"ח לוינשטיין לסיוע לחולים בהסעות למרכזים רפואיים מידי שבוע. התנדב ליחידות התנועה המיוחדות של המשמר האזרחי ועד היום משתתף בפעילויות למניעת תאונות, מסייע להזרמת התנועה ולמניעת מפגעים במושבה.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2000, נאמר: **"על פעילותך רבת השנים בהגנת הארץ ושיפור איכות החיים בה, כמפקד בגדנ"ע ופיקודך על יחידות שונות עד מלחמת העצמאות. כקצין בגבעתי, טייס בחיל האוויר בתפקידי פיקוד ומטה, כטייס מילואים במלחמת יום הכיפורים, על התנדבותך בבית לוינשטיין בטיפול בחולים ובהסעתם למרכזים רפואיים, על התנדבותך למשמר האזרחי במרחב הירקון וברמת השרון ועל פעילותך למניעת תאונות דרכים. הצטרפת להנהלת "ביתנו" והנך חבר פעיל בהנהלת סניף "צוות" ברמת השרון, ומשנת 1995 הנך יו"ר הסניף הדואג להפעיל את חברי הסניף בנושאי מורשת קרב, בשיתוף פעולה עם בתי הספר והמתנ"סים. יישר כח".**

זעירא רות

יקירת רמת השרון
לשנת 2000

ילידת הארץ, 1937. נשואה לאל"מ (מיל.) יוסי זעירא. אם לעופר, יעל וקובי וסבתא לחמישה. חניכת צופי רמת גן, בוגרת סמינר "תלפיות" וחינוך מיוחד בסמינר "לוינסקי". תושבת רמת השרון משנת 1973. עבדה כמורה וכגננת ברמת השרון. במהלך שנים רבות הובילה פעילויות התנדבות בתחומים רבים: שימשה כיו"ר ויצ"ו רמת השרון, כחברה בהנהלת מתנ"ס אלון, כחברה במועצת נשים יישובית ומשנת 2000 משמשת גם כיו"ר איל"ן רמת השרון. הצליחה להגיע למעגלים רחבים של תושבים, לרתום אותם להתנדבות ולשמש דוגמא אישית לעשייה התנדבותית בקהילה.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2000, נאמר: **"על פעילותך רבת השנים במערכת החינוך, כעובדת הוראה ומתנדבת לטובת הכלל והפרט, ועל היותך משפחה אומנת ומורה חונכת במשך שנים. בכל פעילותיך הוכחת מוטיבציה רבה ונכונות עמוקה לתרום ולסייע לקהילה. האירועים שאת מארגנת, בהם ערבי התרמה לגיל הזהב, נוער במצוקה ומניעת אלימות במשפחה, מצטיינים ברמתם המקצועית והאסטטית. המוטו שלך הוא התנדבות מתמידה למען הקהילה והפרט. יישר כוח".**

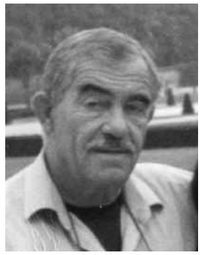

כהן יצחק ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2000

נולד בדרך מבילארוס לארץ ישראל, בשנת 1923, והגיע לנמל יפו בן 3 חודשים. בגיל שנה עברה משפחתו לבאר טוביה. במאורעות תרפ"ט נאלצו לעזוב, והגיעו לרמת השרון ב-1930. בנעוריו היה יצחק פעיל ב"הגנה", ובמלחמת העצמאות השתתף בהעברת מזון ודלק בשיירות לירושלים הנצורה. עם פתיחת "דרך בורמה" הועבר לגדוד 12 של "גולני" והשתתף בקרבות סג'רה, כיבוש הגליל וקרבות הנגב המערבי. עם שחרורו מצה"ל התקבל לעבודה במערכת הביטחון, ושירת בתפקידים שונים במשך שנים רבות. במסגרת תפקידו הושאל למשרד החוץ והוצב בשנות השישים כקב"ט בשגרירות ישראל במדינה מזרח אירופית. יצחק יצא לגמלאות ב-1983, ומאז הוא פעיל מאד בהתנדבות למען הציבור.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2000, נאמר: **"על פעילותך בהגנה, חוץ וביטחון, וכיום כמתנדב המשמש מזכיר ומנהל בפועל של "אגודת גמילות חסדים" שליד בית הכנסת המרכזי "גאולת ישראל". עזרת רבות לתושבים נצרכים מכל חלקי המושבה, ללא הבדל בין דתיים ושאינם דתיים. אוזנך ודלתך תמיד פתוחות לנזקקים. יישר כוח".**

לוי עמיחי ז"ל

יקיר רמת השרון לשנת 2000

יליד ת"א, 1925. נשוי לעליזה (ז"ל), אב לנורית, נתי ורמי וסבא לתשעה נכדים ושני נינים. בנעוריו הצטרף לארגון "ההגנה" ועם פרוץ מלחמת העצמאות גויס לשירות פעיל בחטיבת "גבעתי". המשיך לשרת בצה"ל במערך המוצנח ומילא שורה של תפקידי פיקוד ומטה בכירים: מפקד גדוד נח"ל מוצנח, סגן מפקד חטיבה מוצנחת, קצין אג"מ פיקודי וראש משלחת צה"ל ומשרד הביטחון לקונגו. בעל השכלה אקדמאית. בוגר ביה"ס לפיקוד ומטה בצה"ל וביה"ס הגבוה למלחמה בפריז. לאחר פרישתו מצה"ל, אחרי 28 שנים ובדרגת אלוף משנה, שימש ראש אגף במשרד השיכון וברשות הנמלים וכן מנכ"ל המועצה המקומית רמת השרון ומנכ"ל חברות כלכליות פרטיות בארץ ובחו"ל. תושב רמת השרון למעלה מ - 40 שנה. מאז פרישתו לגמלאות היה פעיל ומעורה בקהילה. התנדב במשמר האזרחי. מילא שורה של תפקידים ציבוריים: שימש כיו"ר ועד שכונת נווה מגן, יו"ר ההנהלה הציבורית במתנ"ס נווה מגן ויו"ר "צוות" סניף רמת השרון. עמיחי נפטר ב- 2001.

מאירוביץ רחל

יקירת רמת השרון לשנת 2000

ילידת פולין. הגיעה ארצה יתומה בשנת 1935. נקלטה ברמת השרון על ידי דודתה, תושבת המקום, שאימצה את רחל ואחיה ומאז היא חיה כאן. רחל נישאה בגיל 18 לזליג מאירוביץ ונולדו להם שלושה ילדים. כבר אז התחילה רחל בפעילויות של התנדבות למען הקהילה. גויסה לארגונים שונים שפעלו ברמת השרון, למגביות במושבה הצעירה והייתה בין הראשונים להקמת הוועד למען החייל בו היא פעילה מאז ועד היום. הייתה פעילה גם בסיוע לקשישים במורשה, וניהלה את המועדון של מועצת הפועלים. רחל נתנה שיעורים במלאכת יד ועשיית בובות במרכז יום לקשיש ברחוב הרב קוק. התחושה כי העזרה שהיא מעניקה לקשישים היא חיונית, אפשרה לה להמשיך בכך במשך למעלה מ-19 שנה. רחל מוכנה להיחלץ לעזרתו של כל מבקש, ותודתה נתונה לכל אלו המוכנים להיעזר בה, דבר הנותן לה כוח להמשיך ולפעול למען אחרים. בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2000, נאמר: **"מאז היותך בת 18 ועד היום התנדבת לפעילות ציבורית בתחומים שונים. ביתך הינו מקום בו זוכים רבים מהנזקקים במושבה עד היום לאוזן קשבת".**

גלעדי יעקב

יקיר רמת השרון
לשנת 2001

יליד הונגריה, 1925. ילדותו עברה בשואה. שוחרר ב-1945 ע"י הצבא האמריקאי, עם קבוצת יהודים שעמדה להישלח לחיסול, וניצלה. חזר לבודפשט והצטרף לצעירים חלוצים שהתכוננו לעלות לארץ ישראל. בנובמבר 1946 נתפס ע"י הבריטים באוניה "כנסת ישראל" והוגלה לקפריסין. שם נישא לרחל, אותה הכיר במכבי הצעיר. הם הגיעו יחד ארצה בדצמבר 1947. יעקב השתתף במלחמת השחרור ובמלחמות האחרות. עבד במשרד הביטחון עד פרישתו לגמלאות. במלחמת יום כיפור שכל בן. כמה שנים לאחר מכן נפטרה אשתו. פועל רבות בתחום המסורת ולמען העמקת התודעה היהודית בקרב תושבי רמת השרון. הכין בהתנדבות במשך שנים בני מצווה לקראת עלייתם לתורה. פעיל מסור למען בית כנסת נווה מגן. משמש מזה שנים גזבר ב"יד לבנים" ופעיל מאוד בקרב המשפחות השכולות בעיר.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2001, נאמר: "**אתה פועל בגישה סובלנית, המשלבת מסורת ופתיחות לעולם החילוני. ניחנת באישיות מיוחדת ובמרץ בלתי נלאה. ההתנדבות והעזרה לזולת, הפכו אצלך לאורח חיים אשר עזרו לך להתגבר על משברים קשים ובכך הפכת לסמל ודוגמא חיובית בקהילה. תבוא על הברכה.**"

הראל יחיאלה

יקירת רמת השרון
לשנת 2001

ילידת רמת גן, 1930. נינתו של זאב אברמוביץ, ממייסדי ראשון לציון. תושבת רמת השרון משנת 1954. נשואה ליוסף, אם לאורלי, סבתא לשלושה וסבתא רבא לשלושה נינים. את הכשרתה כאחות קיבלה בבית הספר לאחיות מוסמכות ליד ביה"ח "בילינסון" בשנת 1947. לאחר נישואיה ב-1950, ניהלה את בית החולים "רמת מרפא", ברמת גן ומאוחר יותר פתחה את המחלקה הפסיכיאטרית בביה"ח תל השומר. במשך שנים רבות נסעה עם בעלה לשליחויות ברחבי העולם וכשחזרו ארצה התמסרה לפעילות התנדבותית ענפה בין היתר בארגון "בנות ברית- לשכת ארגמן", שימשה כיו"ר ועדת הבריאות היישובית, כנציגת ציבור בוועדת איכות הסביבה, היתה ממקימות מועצת הנשים היישובית וחברה פעילה בה ועוד.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2001, נאמר: **"בהיותך אחות במקצועך, כיהנת בתפקידים בכירים ברפואה ותרמת רבות בתחום זה. עד היום את מתנדבת בחדרי ניתוח, במסגרת עמותת הידידות בבית החולים ע"ש רבין. בהיותך בשליחות המדינה באפריקה, טיפלת בקבוצת צעירים יהודים פלשים והכשרת אותם להיות ראש חץ לקליטת העלייה האתיופית. הינך אישה נמרצת מאד, רבת פעלים, המקרינה חום ואהבה לזולת ומתנדבת ללא הפסקה. תבואי על הברכה".**

מרכוס צבי ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2001

יליד פולין, 1923. עלה ארצה עם דוניה אשתו (ז"ל) בשנת 1951. תושב רמת השרון משנת 1953. עם פלישת הנאצים לפולין בשנת 1939, הצטרף צבי לפרטיזנים ביערות. בתום המלחמה, ב-1945 היה בין פעילי "הבריחה" ועשה רבות להעלאת ניצולים לארץ. מפולין עבר לגרמניה, למד במינכן והוסמך בהנדסה אזרחית, שם גם הכיר את דוניה. עם בואו ארצה, עבד באיחוד הקיבוצים כקונסטרוקטור, תכנן גשרים למסילת הרכבת לבאר שבע, ובמסגרת עבודתו כמהנדס בתה"ל, היה שותף בתכנון מוביל המים הארצי. בשנת 1969 יסד יחד עם אשתו חברה קבלנית לבניין. שימש כיו"ר ארגון הקבלנים של אזור השרון, שימש כנשיא בארגון "בני ברית", פעל בקליטת העולים מרוסיה ותרם מכספו לארגונים המטפלים בנזקקים.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2001, נאמר: **"הנתינה והדאגה לזולת החלו אצלך מאז היותך נער. בעת מלחמת העולם השנייה לקחת אחריות על משפחתך המורחבת שהסתתרה ביערות ודאגת לביטחונה. בתקופה של טרום עליה היית פעיל בפולין בארגון נקודות ריכוז ליהודים ופעלת להברחתם והצלתם. עם עלייתך ארצה, בחרת להגשים את חלומך הציוני ברמת השרון, הקמת בית חם ופתוח שהפך כתובת לכל נזקק".**

נרדי שרה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 2001

ילידת רוסיה, 1916. עלתה ארצה בשנת 1920. הגיעה ל"עיר שלום" (רמת השרון) בשנת 1927 עם הוריה, גיטל וזליג טרודלר שנמנו עם מייסדי המושבה. היתה חברה בהגנה וסייעה לעולים הבלתי לגאליים שהורדו מאוניות המעפילים בחוף סידני עלי. בשנת 1946 נישאה ליעקב נרדי, ויחד השתתפו בפעולות התנדבות. שרה הדריכה במועדון הקהילתי במורשה במסגרת פעילותה בנעמ"ת, אימצה משפחות עולים מרוסיה וסייעה לקליטתן והיתה פעילה ב"בית מלינוב".

בתעודת "יקיר רמת השרון, שהוענקה לה בשנת 2001, נאמר: **"סיפור חייך כחלוצה, שזור בהיסטוריה של עם ישראל. הגעת עם משפחתך לרמת השרון (בעבר "עיר שלום") בהיותך ילדה, גרת עם משפחתך בצריף ועבדת את האדמה, בתנאי חיים קשים ביותר, המאפיינים את חיי החלוצים הראשונים. היית חברה פעילה ב"הגנה" והתנדבת ל"עזרה ראשונה". פעילותך ההתנדבותית ברמת השרון רבה ומרשימה. אוזנך קשובה תמיד למצוקות אנשים, כשאת ממשת את אמונתך, כי רק בפעילות התנדבותית נשפר את איכות חיינו. על כך תבואי על הברכה".**

פרידמן יצחק ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2001

יליד פולין, 1914. הגיע לרמת השרון כחלוץ צעיר מפולין בשנת 1934, ומאז תושב המקום. במשך כל השנים לא עזב את המושבה ועבד בעבודות חקלאות ובניין. בנה את ביתו ועוד בתים רבים ברמת השרון. הוא ואשתו התנדבו ותרמו לחיי הקהילה ברמת השרון וגם את בנותיהם ונכדותיהם חינכו בדרך זו. היה פעיל במשמר האזרחי והקים בהתנדבות גינות נוי ופינות חי בגני הילדים ברמת השרון. נפטר בשנת 2004.

בתעודת "יקיר רמת השרון, שהוענקה לו בשנת 2001, נאמר: **"בחרת להגשים את חלומך הציוני ברמת השרון, בה אתה חי מאז ועד היום. בימי המדינה שבדרך היית חבר פעיל ב"הגנה" ובמלחמת העצמאות לחמת בחטיבת אלכסנדרוני. עם סיום המלחמה חזרת לעבודת האדמה ולעבודה בבניין. במשך שנים היית פעיל במשמר האזרחי. מזה 20 שנה עבדת כ"סב-גן", כאשר הקמת בהתנדבות גינות נוי ופינות חי בגני הילדים ברמת השרון. היית אהוב מאד על כל הנכדים, ילדי הגן ורבים מבניהם, שבינתיים כבר בגרו, עדיין זוכרים ומתגעגעים. הנך מלא חיוניות, מרץ ואהבת חיים. הפעילות בהתנדבות והעזרה לזולת הפכו אצלך לאורח חיים."**

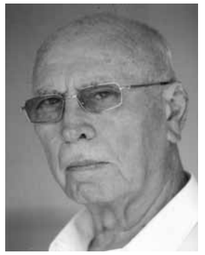

קוך יוסף (יוסקה) ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2001

יליד פולין, 1926. בתקופת מלחמת העולם השנייה גויס לצבא האדום, שירת בחיל ההנדסה ונלחם בגרמנים. בסיום המלחמה פעל למען הברחת ניצולי השואה לא"י. עלה ארצה עם אשתו דורה בשנת 1947, באוניית המעפילים "התקווה". האונייה נתפסה ע"י הבריטים והם הועברו למחנה מעצר בקפריסין, שם סייע יוסף לפעילי ה"הגנה" ועזר לעצורים. עם הגיעו ארצה, במהלך 1947, התגייס יוסף ל"הגנה" ואח"כ שירת בצה"ל והשתתף בקרבות מלחמת השחרור. התיישב עם משפחתו ברמת השרון. סייע בהקמת ה"כפר הירוק". עבד במפעל המים במושבה בתפקידים שונים במשך 45 שנה (בין היתר גם כמנהל). פעל בהתנדבות כמנהל בית יד לבנים, כיו"ר הוועד למען החייל וכמתנדב במשמר האזרחי ברמת השרון.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2001, נאמר: **"בחרת להגשים את חלומך הציוני ברמת השרון. גם לאחר פרישתך מהעבודה, המשכת בפעילות ובעשייה ובכללה הקמת מערכת מצאי ממוחשבת, שצוינה לשבח ע"י מבקר המדינה. ההתנדבות הפכה אצלך לאורח חיים והיא שעזרה לך להתגבר על משברים קשים. באישיותך שילוב ייחודי של ידע רב, אכפתיות ועשייה מכל הלב. תבוא על הברכה".**

אלבק שמואל ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2002

יליד גרמניה, 1928. נשוי לגלילה, אב לשלושה בנים וסבא לשבעה נכדים. עלה ארצה בשנת 1933 במסגרת העלייה החמישית. גדל בפתח תקווה. תושב רמת השרון משנת 1960. בשנת 1942 התנדב ל"הגנה". במלחמת העצמאות היה פעיל בהקמת צה"ל והמשיך בשירותו הצבאי עד 1975, אז השתחרר בדרגת אל"מ. בין תפקידיו בצה"ל: מפקד ביה"ס לחי"ר, ארגון ומיסוד שירות המילואים, מדריך בפו"ם, מג"ד בגולני וסגן מפקד אוגדה במלחמת יום הכיפורים, היה ממונה על החזרת החללים והנעדרים מסיני. מילא תפקידים מרכזיים בשירות המדינה. במשרד השיכון כמנהל מחוז ת"א והמרכז סייע בשיקום שכונת מורשה ובבניית פרויקט לזוגות צעירים. מונה מטעם ראש הממשלה לטפל בפינוי ופיצוי מפוני ימית. שימש כמבקר מערכת הביטחון וליווה את ההסדר בשטח בעקבות הסככמי אוסלו. יו"ר "צוות" ארצי וחבר בנשיאות עמותת וותיקי ההגנה.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2002, נאמר: **"סייעת בשיקום שכונת מורשה ובבניית פרויקט לזוגות צעירים. אתה מרצה בהתנדבות בנושאי מורשת וביטחון בבתי הספר ברמה"ש ואף אימצת משפחות מרוסיה וסייעת בקליטתן. על תרומתך הרבה למדינה ולחיי הקהילה ברמת השרון בכל עת ובכל תחום מוענק לך אות יקיר רמת השרון".**

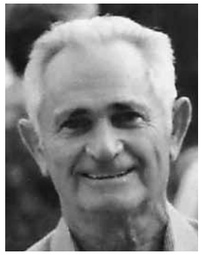

גזית שלמה ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2002

יליד תורכיה, 1927. נשוי לאביגיל, אב לאסנת, יואב ועופרה. עלה ארצה מאיסטנבול בגיל 6 והתחנך בתל-אביב. את שירותו הצבאי החל בהגנה ובפלמ"ח. במלחמת העצמאות היה מ"פ בחטיבת הראל, ונשאר בשורות הצבא עד 1981. בין תפקידיו בצה"ל: ראש לשכתו של משה דיין, סמח"ט בחטיבת גולני, חבר צוות ההקמה ומדריך במכללה לביטחון לאומי, מתאם הפעולות בשטחים, ראש אמ"ן וחבר משלחת ישראל לשיחות המו"מ עם מצרים. בוגר בי"ס לפיקוד ומטה בצרפת ובעל תואר בהיסטוריה מאוניברסיטת תל-אביב. עם פרישתו מצה"ל בדרגת אלוף, שימש כנשיא אוניברסיטת בן-גוריון, מנכ"ל הסוכנות היהודית, חוקר בכיר במכון "יפה" למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת תל-אביב. ב-1996 מונה ליועץ ראש הממשלה ואיש הקשר בינו לבין יאסר עראפת בנושא הפלשתינאי. משמש כיו"ר המרכז לחקר כוח המגן וסגן יו"ר המרכז למורשת ולמודיעין. נמנה עם מקימי אתר ההנצחה של קהילת המודיעין ברמת השרון.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו ב-2002, נאמר: **"תרמת רבות לביטחון המדינה החל מפעילותך בפלמ"ח ובהגנה ודרך שנים רבות של פעילות בתפקידים בכירים בהם כיהנת בצה"ל, בעברך הצבאי המפואר. היית ממקימי אתר ההנצחה של קהילת המודיעין ברמת השרון. אתה תורם מניסיונך ובאישיותך המיוחדת גם בחיי הקהילה ברמה"ש, בכל עת שאתה מתבקש".**

גנין אשר ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2002

יליד רוסיה, 1913. בן זקונים להוריו. עלה ארצה בדרך ארוכה ומלאת תלאות בשנת 1922. נשלח עם משפחתו להתיישבות בקסטינה (באר טוביה) שהייתה אז היישוב היהודי הדרומי ביותר בארץ, שם עברה עליו ילדותו. במאורעות תרפ"ט נאבקו בגבורה בהמוני פורעים ערבים שהעלו באש את בתיהם ושדותיהם ובזזו את כל רכושם. יחד עם פליטים נוספים מ"באר טוביה" עלו ל"עיר שלום" הצעירה. לאחר שסיים לימודיו בביה"ס החקלאי "מקווה ישראל", הצטרף אשר למשק שהקימו הוריו בדרום מערב רמת השרון והיה לחקלאי מצטיין: שתל פרדסים, טיפל במשק חי מגוון וגידל ירקות. חתר תמיד לשיפור, יישם שיטות מתקדמות בחקלאות ולימים היה ליצואן מצטיין של ירקות ומראשוני מגדלי תות השדה ברמת השרון. נשא לאישה את אסתר, מהמורות הראשונות בבית הספר היסודי. נולדו להם שלושה ילדים ונכדיהם הם דור רביעי לתושבי המקום. אשר היה פעיל ב"הגנה" ובמשמר האזרחי ופעיל בקרב חקלאי המושבה. בתפקידו כמזכיר הוועדה החקלאית סייע רבות לשגשוגה של החקלאות ברמת השרון. נפטר בשנת 2006.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2002, נאמר: **"הינך מלא חיוניות ומרץ. עד היום אתה ממשיך לעבוד, ליצור ולעזור לזולת. אתה משמש דוגמא וסמל של מלח הארץ".**

הרב דמארי יפתח ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2002

יליד תימן, 1945. נשוי לאסתר, אב לשישה וסבא לעשרים וחמישה נכדים. עלה ארצה ב"מרבד הקסמים" בהיותו בן שלוש עם אימו האלמנה, אחיו וארבע אחיותיו, היישר למעברת הכפר הירוק ברמת השרון. משם עברה משפחתו לשכונת מורשה. למד תואר ראשון ושני במנהל ציבורי ומנהל עסקים במקביל לשירותו הצבאי. שירת בצה"ל 35 שנים בתחילה בגולני, ואחר כך ביחידות מובחרות של ההנדסה הקרבית וחיל השריון. היה בין מקימי יחידת זיהוי חללים בפיקוד העורף, ושירת בה כמדריך ראשי. קיבל הסמכה לרב אזורי. עם שחרורו מצה"ל הקדיש כל זמנו לעשייה ציבורית בהתנדבות, בליווי, עידוד ותמיכה למשפחות אבלות, קשישים ונזקקים, ייעוץ ומתן אוזן קשבת. הרב הכין בני מצווה לעלייה לתורה וערך חופות. היה פעיל בוועדת התרבות והספורט ברמת השרון וארגן בהתנדבות פעילויות של תרבות וספורט. נתן הרצאות בנושא מורשת ישראל בבתי הספר בעיר ופעל לקירוב לבבות בין הבריות ללא הבדל בין דתיים וחילוניים. השתתף כרב בטקסי הזיכרון ב"יד לבנים" ובבתי העלמין הצבאיים, קריית שאול, חדרה ואחרים. נפטר בשנת 2004 בהיותו בן 59.

פינטו נעמי

יקירת רמת השרון
לשנת 2002

ילידת מצרים, 1927. למדה בבית הספר היהודי של אלכסנדריה, והייתה חברה בתנועת הצופים היהודיים. בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, בהיותה בת 16, הצטרפה לתנועת הנוער היהודי הקומוניסטי, ולאחר מכן למפלגה הקומוניסטית המצרית, אשר הייתה במחתרת בעת שלטונו של המלך פארוק ושל גמל עבד-אל נאצר, מאוחר יותר. בשנת 1949 נתפסה ונידונה לשלוש שנים מאסר בפועל על פעילותה המחתרתית. בתום מאסרה גורשה לאיטליה. נעמי, שהייתה נחושה בדעתה להמשיך ולפעול במאבק למען זכויות האדם בכלל והאישה בפרט, חזרה לקהיר ולמזלה הרע נתפסה ונידונה לשמונה שנים מאסר בכלא. היא ריצתה את כל התקופה ועם שחרורה, גורשה שוב לאיטליה. לארץ עלתה בשנת 1973 לרמת השרון, עוד לפני פרוץ מלחמת יום הכיפורים. הייתה פעילה ב"אוזן קשבת" של עמותת א.ל.ה למען הקשיש.

בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2002, נאמר: "**את תורמת ומתנדבת למען קשישי רמת השרון, בקבוצות התמיכה "אוזן קשבת". את עושה עבודת קודש בהדרכה ובדאגתך למחסורם הפיזי והמוראלי של קשישים רבים. ההתנדבות והנתינה וליבך המלא באהבה לזולת הם חלק אינטגראלי מאישיותך, כמנגינת הכינור המלווה אותך תמיד בכל פעילותך הברוכה**".

רז הרצליה

יקירת רמת השרון
לשנת 2002

ילידת רוסיה, 1921. נשואה לאפרים, אימא לנועה (ז"ל) וברוך. גרה ברמת השרון מ-1950. עלתה ארצה עם הוריה (חלוצי העלייה השלישית) ב- 1923. למדה בגימנסיה העברית "הרצליה" וסיימה סמינר למורות במכללת לוינסקי. מוסמכת האוניברסיטה העברית ירושלים בספרות עברית ופסיכולוגיה. אשת חינוך, מורה, מדריכה פדגוגית, מדריכת הורים ומחנכים ואף שימשה יועצת לטלוויזיה הלימודית. אחת מחוקרות ספרות ילדים הראשונות בארץ. חברה באגודת הסופרים וממקימות ארגון סופרי הילדים והנוער. כסופרת ומשוררת כתבה עד היום 17 ספרי שירה, פרוזה ומחקר לילדים ולמבוגרים ופרסמה מאות מאמרים ומחקרים בכתבי עת שונים, בעיקר בכתבי עת פדגוגיים. כיום מרצה בהתנדבות לוותיקי רמת השרון בתא המורים הגמלאים ומסייעת לדוקטורנטים בספרות בהכנתם לתואר.

בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2002, נאמר: "**הינך אישה נמרצת, ברוכת כישרונות ורבת פעלים המשמשת דוגמא לדורות של אנשי חינוך, לרבבות תלמידים שיצאו נשכרים מהדרכתך הפדגוגית ולקוראים רבים הנהנים מיצירותייך.**"

אברהם גריידי יונה

יקירת רמת השרון
לשנת 2003

ילידת תימן, 1929. עלתה ארצה ב-1949 ב"מרבד הקסמים" למעברת בית ליד, משם עברה למעברת בית שמש ולאחר כ-6 שנים הגיעה לשכונת מורשה ברמת השרון. כאן היא מתגוררת מזה 53 שנים. יונה גדלה בסביבה חרדית, אך התנגדה למוסכמות החברתיות ופעלה נגד אפליית נשים. עוד במעברה דאגה ללמד את חברותיה עברית, ועמדה על כך שגם לנשים הזכות ללמוד ולהתפתח. החלה ללמד נשים בביתה, ואחר כך הרחיבה את חוגי ההעשרה לנשים באמנות, באומנויות ובספורט, ומכאן הורחבה פעילותה למתנ"ס לוי בו ארגנה טיולים לנשים ולמשפחות בכל רחבי הארץ.

באות יקירת העיר שהוענק לה בשנת 2003, נאמר: "**אישיותך מתאפיינת ברגישות למצוקות הזולת, בהתנדבות ובעזרה לאנשים בכלל ובמאבקך למען שוויון זכויות לנשים בפרט. את תומכת ומתנדבת בקהילה ללא הפסקה. את אשת חיל אמיתית, נמרצת ורבת פעלים ושופעת אהבה לזולת. הינך מחלוצות הפמיניזם, המשלבת פעילות התנדבותית למען הקהילה, בצד טיפול במסירות ובחום במשפחתך, אישך ושבעת ילדיכם".**

אפרת דרורה

יקירת רמת השרון
לשנת 2003

ילידת איטליה, 1931. נשואה ליונה (ז"ל) ואימא לשלוש בנות. עלתה ארצה ב-1945, עם תום מלחמת העולם השנייה, במסגרת עליית הנוער. למדה חקלאות בבית הספר החקלאי "מקווה ישראל". במלחמת העצמאות שרתה כפקידה פלוגתית בחטיבת "גולני" והשתתפה בקרבות החטיבה בחזית הצפון ובחזית הדרום, כולל שחרור אילת. בחטיבת "גולני" הכירה את יונה אפרת ז"ל (לימים אלוף בצה"ל) איתו התחתנה לאחר שחרורה מהצבא. הזוג הגיע לרמת השרון ב-1964. מאז היא תורמת ומתנדבת בקהילה. לאחר מלחמת ששת הימים סייעה בהתנדבות לאלמנות צה"ל. פעילה שנים רבות בוועדות פס"ח ומל"ח, היישוביות. מתנדבת באגודה למלחמה בסרטן, ומשמשת רכזת הסניף המקומי. פעילה במניעת אלימות וונדליזם בבתי הספר בעיר. לאחרונה הוסיפה תחומי התנדבות בבית החולים "שניידר" לילדים ובמשרד הביטחון באגף השיקום.

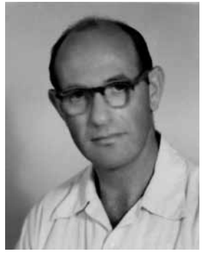
בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2003, נאמר: **"הנתינה וההתנדבות הם בדמך ואת מנחילה ערך יקר זה לאנשים במסגרות בהן את פועלת ובקרב הדור הצעיר. את עושה כל זאת מכל הלב בצניעות וענווה המאפיינים אותך. על כל אלה מוענק לך אות היקירה לתפארת רמת השרון".**

גלילי מוריה

יקירת רמת השרון
לשנת 2003

ילידת הארץ, 1928. נשואה לעמנואל, אם למתניה ולעודד וסבתא לחמישה. גרה ברמת השרון כ - 40 שנה. אחות מוסמכת, בוגרת ביה"ס לסיעוד ובעלת תעודת הסמכה משנת 1949. עבדה בקופ"ח כללית, הדריכה בביה"ס לאחיות מעשיות. עבדה בבתי חולים גריאטריים ושימשה כאחות ראשית בבית החולים לשיקום "לוינשטיין". בין השנים 1978-1985 שימשה כמזכירת הסתדרות האחיות ולאחר מכן בתפקידים בכירים במרכז קופ"ח. חברת מועצת נעמת הארצית, חברת מועצת המנהלים של ארגון האחיות הבינלאומי. יו"ר תא החברות, סניף רמת השרון של מפלגת העבודה .ייצגה את ישראל בכנסים בינלאומיים ברחבי העולם, והיא מתנדבת בקהילה ללא הפסקה. שימשה במשך 12 שנה כיו"ר "אנוש" ברמת השרון, העמותה לשיקום חולי נפש וקידום איכות חייהם, פעילה בעמותת "אפשר אחרת", הפועלת לדו קיום ושלום עם הערבים, ואף הובילה פרויקט בין-קהילתי לנוער בנושא זה.
בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2003, נאמר: **"הנך אישה נמרצת ורבת פעלים. עשית רבות למען קידום מעמד הסיעוד בעולם כולו ודמותך משמשת מודל לחיקוי לנתינה אמיתית מכל הלב, בקרב התלמידים, בקרב המבוגרים, לשני בנייך וחמשת נכדייך. על כל אלה מעניק לך ראש העיר את אות היקירה, לתפארת רמת השרון".**

גפן גרשון

יקיר רמת השרון
לשנת 2003

יליד פולין, 1918. תושב רמת השרון כ-60 שנה. נשוי לאסתר, אב לבן וסבא לשני נכדים. ב-1940 גויס לצבא האדום והיה בין מגיניה ומשחרריה של העיר לנינגרד. במלחמה זו נפצע וכנכה מהלך על קביים, חזר לעיירת ילדותו היהודית, שם בין עיי החורבות וקברות האחים קיבל את הידיעה המרה שכל משפחתו נספתה בידי הנאצים. גרשון הגיע ארצה בעליה לגאלית ב-1947.למד באוניברסיטה העברית בירושלים, תוך כדי עבודתו כמורה ומחנך בכפר הנוער בן שמן. נמנה על מניחי היסוד של הכפר הירוק וראשוני מוריו ומחנכיו. בשנות ה-50 הראשונות, עם העלייה הגדולה, לאחר קום המדינה, פעל רבות לקליטתם התרבותית של העולים. רובם היו אז תושבי מעברת רמת השרון, ולימים תושבי שכונת מורשה. לאחר ש"בית מלינוב" החל לפעול, הצטרף לצוות ההוראה במקום וניהל את החוג לתנ"ך בהתנדבות.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2003, נאמר: **"כפי שמעידים עליך דורי דורות של תלמידיך בעבר ותלמידיך הגמלאים בבית מלינוב, הנך מורה בחסד עליון, מנחיל לתלמידיך ערכי מורשת ישראל, בעומק וביסודיות המאפיינים את אישיותך. הנך נמנה עם דור הנפילים, עולם הולך ונעלם".**